

чланова Савезног савета и то на период од годину дана. То је у ствари шеф државе, по правима изједначен са осталим члановима Савета или, другачије речено, он је први међу једнакима и у својству шефа државе представља Конфедерацију у земљи и иностранству. Савезна управа је органски повезана са Савезним саветом али подређена Савезној скупштини и њу чини 7 департмана, којима руководе чланови Савезног савета. Поред старања о извршењу закона, Савезни савет врши и надзор над радом службеника и функционера савезне администрације, док је, сходно начелу јединства власти, Савезна скупштина та која врши општи надзор над савезном администрацијом. У организацији савезне власти постоји и Савезна канцеларија са канцеларом на челу и она обавља послове секретаријата Савезне скупштине и Савезног савета, одн. стручне послове за њих, и бира се на период од 4 године од стране Савезне скупштине. Судска функција је одељена и независна и њу врше судови на челу са савезном судском институцијом – Савезним судом чије судије бира Савезна скупштина на време од 6 година, са могућношћу њиховог поновног избора на ту функцију.

3. ОРГАНИЗАЦИЈА ВЛАСТИ У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ

Након ере социјалистичких устава, Србија је започела свој постсоцијалистички развитак са Уставом од 1990. год. Тај Устав је дошао након бучно најављене антибирокупатске револуције која је имала да отвори нову страницу српске историје – крај партијске и бирократске државе и почетак истинске демократије, што се није догодило. Овај Устав је, истина, раскинуо са социјализмом јер је одбацио скупштински систем власти, али није применио чист парламентарни који би одговорио модерној и напредној (демократској) држави за коју се залагао и декларисао. По овом Уставу, организација власти у Србији је попримила обележја мешовитог система власти или (како добро примећује проф. Павле Николић) боље рећи, то је један неуобичајени систем поделе власти у коме није остварена равнотежа законодавне и извршне власти, него је, напротив, остварена значајна превага извршне власти у лицу председника Републике. У сваком случају, важи констатација да Србија са овим Уставом није добила парламентарни, већ један мешовити систем за који је карактеристично да се елементи парламентарног система преплићу са елементима и установама председничког система, што се огледа пре свега у уставном решењу о непосредном избору председника Републике и његовим овлашћењима према парламенту. Дакле, у решењу уставног положаја председника Републике Србије и његовим овлашћењима долази у организацији